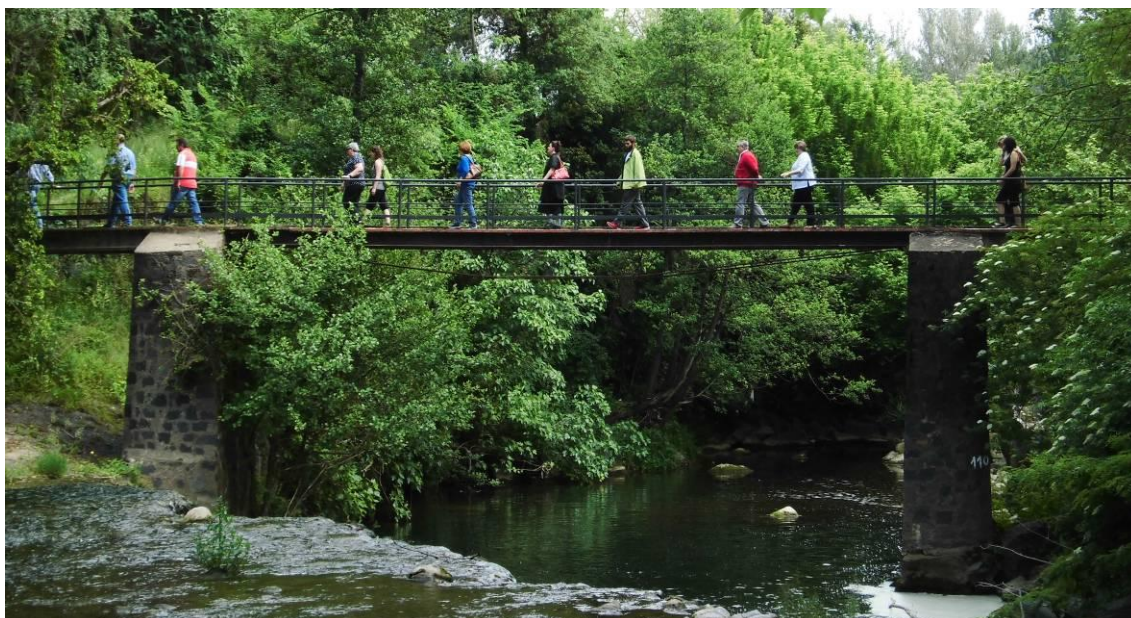

Índex

- 1_Tourbinada (visites guiades a factories de creació cultural)
- 2_Exposició col·lectiva “Res a veure”
- 3_Mini-mercat “Res a veure”
- 4_”Res a dir” (1) Carles Congost
- 5_”Taules auxiliars” Servand Solanilla (cicle d'exposicions l'Article)
- 6_Recull de premsa

1 TOURBINADA. Visites guiades a factories de creació vora el riu Fluvià

Durant l'any 2012 i 2013 ha tingut lloc fins a cinc visites guiades a diversos espais industrials reconvertits en estudis i espais de creació ubicats a la vora del riu Fluvià (a cavall dels termes municipals d'Olot, Sant Joan les Fonts i la Vall de Bianya). En poc més d'un quilòmetre s'hi han instal·lat en els darrers anys tota una sèrie de creadors –pintors, fotògrafs, dissenyadors, clowns, etc.– que han remodelat antigues fàbriques o molins en desús. Espais grans i diàfans (en un entorn natural privilegiat) que els nous llogaters han convertit en llocs idonis per a la creació. La major part de reformes s'han fet respectant i posant en valor la pròpia arquitectura industrial tot fent-ho compatible amb intervencions modernes i acurades. Per tal de donar a conèixer el treball d'aquests creadors i de l'espai on s'ubiquen, s'han dut a terme aquestes visites guiades on es va poder gaudir del patrimoni industrial, d'episodis de la història local, del bosc de ribera del Fluvià, dels usos i aprofitaments de l'aigua, d'afloraments basàltics, etc. L'itinerari començava a can Pixola (o Molí d'en Compte) i, seguint el curs del riu, seguia pels altres punts d'interès previstos com can Plana, Noc d'en Cols, can Gabarró, can Sabata i can Creu. El recorregut era comentat per David Santaaulària que feia la contextualització històrica dels espais visitats. En aquestes sessions han passat pels voltants de 250 persones (agents culturals, premsa, artistes i amics convidats pels residents en les factories) que han pogut gaudir dels espais i veure i comentar les obres dels creadors Toti Toronell, Anna Rodríguez, Sara Rodríguez, Arnau Bielsa, Xevi Masmitjà, Roger Serrat-Calvó, Núria Roig, Quim Domene i Narcís Coderch, a més de la reforma de la zona del Noc d'en Cols que han dut a terme els responsables dels pavellons de les Cols.

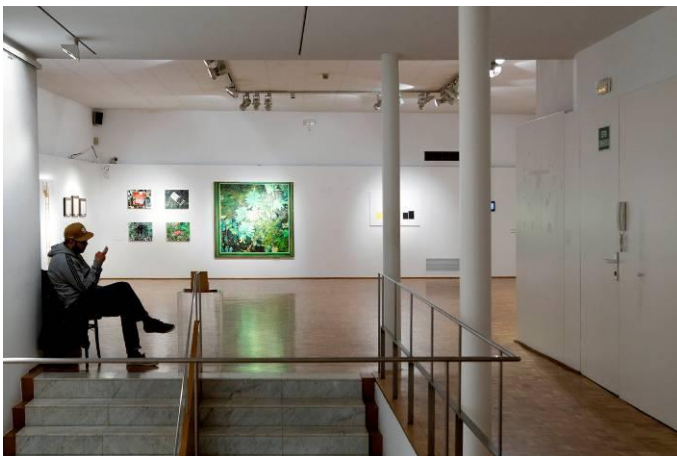

2 RES A VEURE. Exposició col·lectiva: Arnau Bielsa, Cisco ksl, Leila Cherifi, Alba Danés, Rafel Forga, Xevi Masmitjà, Manel Quintana, Job Ramos, Maria Camila Sanjinés i Roger Serrat-Calvó.

Del 23 de febrer al 27 d'abril de 2013 es va poder veure l'exposició *Res a veure*, a la Galeria d'Art Arcadi Calzada. Es tractava d'una mostra col·lectiva formada per deu artistes joves: Arnau Bielsa, Cisco ksl, Leila Cherifi, Alba Danés, Rafel Forga, Xevi Masmitjà, Manel Quintana, Job Ramos, Maria Camila Sanjinés i Roger Serrat-Calvó.

Tal com indica David Santaeulària en el text de presentació: “*Res a veure* és una història amb deu artistes d'aquí o que han nascut aquí o que resideixen aquí. Artistes locals però que no representen una estètica local. Seria absurd pensar que encara tenen deutes pendents amb alguna mena de tradició: s'han format, han viatjat, tenen les orelles obertes i tota la informació al seu abast. Però, això sí, són els que poden fer preguntes interessants aquí i ara. Són artistes al voltant dels trenta anys que transiten terrenys molt diversos: en podem dir art urbà, fotografia de paisatge, il·lustració, investigacions sobre la identitat, pintures visceral, gestos conceptuals... Una visita sense prejudicis confirmarà que tot està per etiquetar i res es redueix al blanc i negre. Han estat seleccionats sense cap brúixola temàtica ni cap encàrrec previ. Hi són a partir d'una operació de rastreig, de busseig, de tria, de confirmar potencialitats i, perquè no, d'establir afinitats electives. És una representació significativa però no exhaustiva. *Res a veure* amb un retrat generacional. O potser sí. Ja s'encarregarà el temps de resoldre aquest enigma.”

3 MINI MERCAT. Activitat de clausura de l'exposició "Res a veure" i venda d'obres a baix preu.

El dia 27 d'abril es va dur a terme un minimercat amb obres dels artistes presents a l'exposició "Res a veure". L'objectiu era donar un toc festiu a la cloenda de la mostra tot aprofitant per donar a conèixer i posar a la venda, a preus mòdics, obres de "fons d'armari". L'activitat va tenir tant d'èxit que es va repetir pocs dies després, l'1 de maig, aprofitant la important presència de públic passavolant.

RES A VEURE / Mini-mercat i clausura exposició

Obres d'art a preus reduïts i tancament festiu de l'exposició

Dissabte, 27 d'abril, d'11 a 13 h i de 18 a 20'30 h a la Galeria d'Art Arcadi Calzada i a la plaça Rector Ferrer.

4 RES DIR (1). Xerrada, visionat d'obres i tertúlia amb l'artista Carles Congost.

Res a dir és un cicle de presentacions i xerrades que vol donar la possibilitat de conèixer de primera mà a creadors (artistes visuals, dissenyadors, arquitectes, fotògrafs...) que disposen d'una trajectòria d'interès i s'insereixen en les pràctiques culturals contemporànies. RES A DIR es desplega en una doble direcció complementària: a l'Escola d'Art i Superior de Disseny d'Olot presentant els projectes i la manera de treballar d'un creador professional a l'alumnat i, a l'Ateneu Central d'Olot, amb un format més còmode de tertúlia-cafè per facilitar la proximitat amb l'autor.

5 "TAULES AUXILIARS" Servand Solanilla. (Cicle l'Article)

L'**Article**, és un cicle d'exposicions en el qual es convida a diversos artistes visuals a treballar en l'obra d'un autor literari o d'un assagista del seu interès. El resultat d'aquestes projectes es visualitza a la llibreria Drac (Passeig de Miquel Blay, 61. Olot)

La primera proposta és "Taules auxiliars" de **Servand Solanilla** que pren com a referent l'obra de Claude Lévi-Strauss per analitzar els escenaris diplomàtics que es produeixen en les trobades bilaterals de caps d'estat. L'artista focalitza l'interès en les taules auxiliars que acostumen a formar part de l'atrezzo i que permeten a aquests actors socials mantenir una distància o proximitat espacial raonable per a la negociació entre les dues parts. El resultat són unes natures mortes on l'absència humana, l'estilització, la teatralitat i la pròpia tradició del gènere aboquen a una rara fascinació carregada de dobles lectures. Cada imatge, cada natura morta, va associada a un text que informa succintament dels protagonistes, dels escenaris, de les dates i del context de les trobades. Segons indica el propi artista: *L'absència dels actors i les característiques representatives de la imatge es mostra amb una intensitat estètica ambigua en relació al text.*

A aquesta primera exposició del cicle (16.11.2013 – 12.01.2014) la succeiran projectes d'artistes locals (Rafel G. Bianchi, Carles Congost, Manel Quintana...) i artistes forans (Alicia Kopf, Marla Jacarilla,

_ "La Vanguardia"

En companyia dels artistes, la Tourbinada convida a passejar per la història industrial del Fluvià i pels tallers artístics

El riu que va fer créixer la ciutat

T. ARTIGAS
La Coma

Fa uns quinze anys que Narcís Codorní i Quim Domene van trobar a les fàbriques del Fluvià el lloc ideal per treballar. Ells van ser-ne els precursors, però a poc a poc aquesta zona fabril s'ha anat convertint en un indret de creació artística. Per donar a conèixer la seva activitat i el patrimoni històric i industrial que va ajudar a fer créixer la ciutat d'Olot, de tant en tant organitzen la Tourbinada, un passeig per la vora del riu en companyia dels artistes i amb parada als seus tallers, que David Santanera, gestor cultural que col·labora amb els creadors,

ficació i el 2009, el papa Benet XVI va declarar-la venerable.

Un altre dels indrets on es fa parada és el Noc d'en Cols, situat sota els pavellons de Les Cols. El noc era un antic molí mogut per una deu situada a cinc metres per damunt del riu, l'aigua de la qual feia funcionar la turbina. Els nocs eren les indústries tèxtils que batanaven la llana per fer barretines i boines amb el que es començava a parir.

L'octubre del 1940, però, l'aiguat es va endur l'edifici, que mai no es va reconstruir, només es va arreglar el canal i s'hi va instal·lar la mateixa turbina per portar aigua als propietaris. Una altra deu a nivell de riu aplegava la gent i feia que fos un indret molt freqüentat. Avui, ret

de malicia, seguix sent un paratge idoni per a la passejada.

Una data que surt constantment durant la passejada és la del 1940, perquè entre el 15 i el 18 d'octubre d'aquell any es va produir un dels fets més devastadors de la història recent de la Garrotxa. Les pluges continuades van acumular entre 500 i 2.000 litres d'aigua en alguns indrets de Catalunya. A l'alçada d'Olot i la Carpa, on el Fluvià baixa encanionat entre les ro-

ques basíliques, el riu es va desbordar i la força de l'aigua va malmetre tot el que trobava al seu pas: ponts, fàbriques, canals, rescloses i habitats. Quatre fàbriques van desaparèixer completament i al voltant de trenta van quedar parcialment afectades. L'aigua també es va emportar les cases dels treballadors del barri de Triana i a Olot van morir nou persones i dotze més a la resta de la comarca. Aquell aiguat va canviar la fisonomia del riu: a Can Collet d'Olot va desaparèixer un meandre i des d'aleshores el riu baixa pel dret. Com a conseqüència, entre 4.000 i 5.000 treballadors van quedar-se sense feina. Així doncs, és una data que va marcar un punt d'inflexió en la història industrial d'aquesta zona.

L'aiguat del 1940 va fer desbordar el riu i van desaparèixer quatre fàbriques

_ Telenotícies TV3

<http://www.tv3.cat/videos/4130711/Telenotícies-Girona-150672012>

L'art a Olot no s'apaga

Ara fa un any tancava l'Espai Zer01. Sense ànim de substituir-lo, ha nascut l'associació Binari. És tan senzill com que Olot es resisteix a quedar fora del circuit de l'art contemporani

Ara fa un any, l'Ajuntament d'Olot va decidir tancar l'Espai Zer01, un dels projectes de creació i pensament contemporanis més aguts i consistents del país. D'aquest país que és molt més que la gegantina Barcelona, cosa que seguim sense entendre aquí i allà i allà i aquí. La perifèria (maleït concepte centralista) no és un erm *far west*, i això ho va ben demostrar, fins al límit de posar en evidència altres espais amb molta més visibilitat i més suposat pedigree, David Santaaulària, a qui el consistori olotí va acomiadar ara fa un any, eliminant així de soca-rel tot allò que fes ferum de *zer01*. Les raons? La crisi les posa fàcils: econòmiques. Però, és clar, si tenim en compte la despesa anual que suposava l'espai (entre 60.000 i 80.000 euros), tot plegat grinyola una mica...

L'Espai Zer01 d'Olot va ser la primera víctima mortal de les tisorades que han anat empobrint el sistema cultural. Després s'han desmantellat altres espais culturals, i encara queda una costeruda pujada que fa basarda. Però vet aquí la diferència: un espai es pot tancar, però pot no morir. I aquesta bona estrella la té l'Espai Zer01 des del mateix moment en què va tancar portes gràcies a l'empeny d'una plataforma integrada per artistes, usuaris i altres agents artístics que no han deixat de protegir la seva ànima amb l'esperança que algun dia agafés un nou cos i una nova força per continuar generant i transmetent coneixement. I això és més o menys el que ha passat ara, que de les restes de l'Espai Zer01 n'ha emergit un nou projecte: l'associació Binari. Diem més o menys perquè als seus impulsors, una vintena, no els agrada gens ni mica fer-se passar per uns herois culturals que supleixen tasques o missions que l'administració ha deixat de fer ofegada per les seves finances. “Ho hem engegat perquè ens ha vingut de gust fer-ho, simplement. Teníem ganes de fer coses que ens agradaria veure i que no trobem enlloc”, engalta David Santaaulària, ara una veu més en aquesta associació que presideix Maria Camila Sanjinés, artista nascuda a Bogotà que viu a Olot.

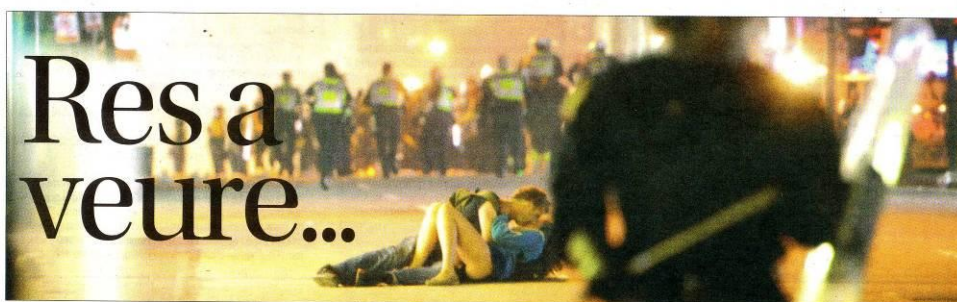
En espera que, el pròxim 19 d'abril, l'associació faci una sonada presentació pública per captar noves complicitats, la seva primera declaració d'intencions és una exposició que es pot llegir i gaudir alhora com un manifest reivindicatiu i com una proposta cultural en defensa del treball dels artistes joves –i, per tant, fràgils– que, més que mai a contracorrent, continuen barallant-se amb l'art perquè aquest no deixi de fer el seu camí. El títol de l'exposició –que es pot visitar fins al 27 d'abril a la galeria Arcada Calzada– juga amb tot això: *Res a veure*. Res a veure amb l'Espai Zer01? Res a veure amb la desídia dels polítics? Res a veure amb el pessimisme que impregna el teixit artístic català? Res a veure amb la deriva d'una xarxa de centres d'art que s'aguanta per un fil? Res a veure amb tantes coses i tan vinculat amb tantes altres, per no dir amb totes. Santaaulària

ha exercit de comissari d'una mostra col·lectiva que reuneix l'obra de deu creadors que voregen la trentena –el més gran és Job Ramos (1974) i la més jove, Alba Danés (1986)–, que viuen i treballen als entorns de la Garrotxa i que, més enllà de mitjans i tècniques, comparteixen una actitud artística compromesa amb la contemporaneïtat, rebel amb les incerteses del futur i amatent a les pulsions d'una societat que sovint els rebutja. L'art no s'apaga tan fàcilment.

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/629194-lart-a-olot-no-sapaga.html>

Diari de Girona 22/02/2013

L'ASSOCIACIÓ BINARI D'OLOT PRESENTA, DEMÀ DISSABTE (19 h), LA SEVA PRIMERA MOSTRA COL·LECTIVA A LA GALERIA D'ART ARCADÍ CALZADA. ES TRACTA D'UNA EXPOSICIÓ «SIGNIFICATIVA PERÒ NO EXHAUSTIVA» QUE, MALGRAT TOT, SUPOSA UN RETRAT GENERACIONAL

Generació molt especial
► Tots els artistes voregen la trentena: Arnau Bielsa, Cisco Ksl, Leila Cherifi, Alba Danés, Rafel Forga, Xevi Masmitjà, Marnel Quintana, Job Ramos, Maria Camila Sanjines i Roger Serrat-Calvo.

COL·LECTIVA

► **Galeria d'Art Arcadi Calzada, Olot.** Plaça Rector Ferrer, 13. **Del 23 de febrer al 27 d'abril.** De dimarts a divendres de 18 a 20h. Dissabtes d'11 a 13.30h i de 17,00 a 20.30h. Festius tancat.

EUDALD CAMPS

■ Pels que es veuen obligats a deambular per un paisatge desèrtic, l'aparició d'un oasi sempre suposa una molt bona notícia. O quasi desèrtic: sense ser del tot un erm, el panorama cultural que la crisi ens ha llegat recorda una mica al de les restes escampades després d'una gran explosió (la de totes les bombolles que ens sobrevolaven en forma de sobreabundància). Orfes i sense casa, als artistes, curadors, crítics i companyia, no els quedaven gaires

opcions a banda d'arremangar-se i reconstruir (si cal, reinventant-la) la realitat que els fa possibles. L'aparició d'un oasi és, en el cas que ens ocupa, l'aparició d'una Associació: el fet que es digui Binarí, cal suposar que no fa referència a cap bipolaritat maniquea sinó a la seva filiació al zero i a l'u («curiosament», aquest era el nom d'un espai dedicat a l'art contemporani que l'actual govern d'Olot afirma que va haver de tancar -desfigurant-lo, decapitant-lo- per raons humanitàries: sembla que perillava la pau social en forma de menjadors, per no dir menjadores).

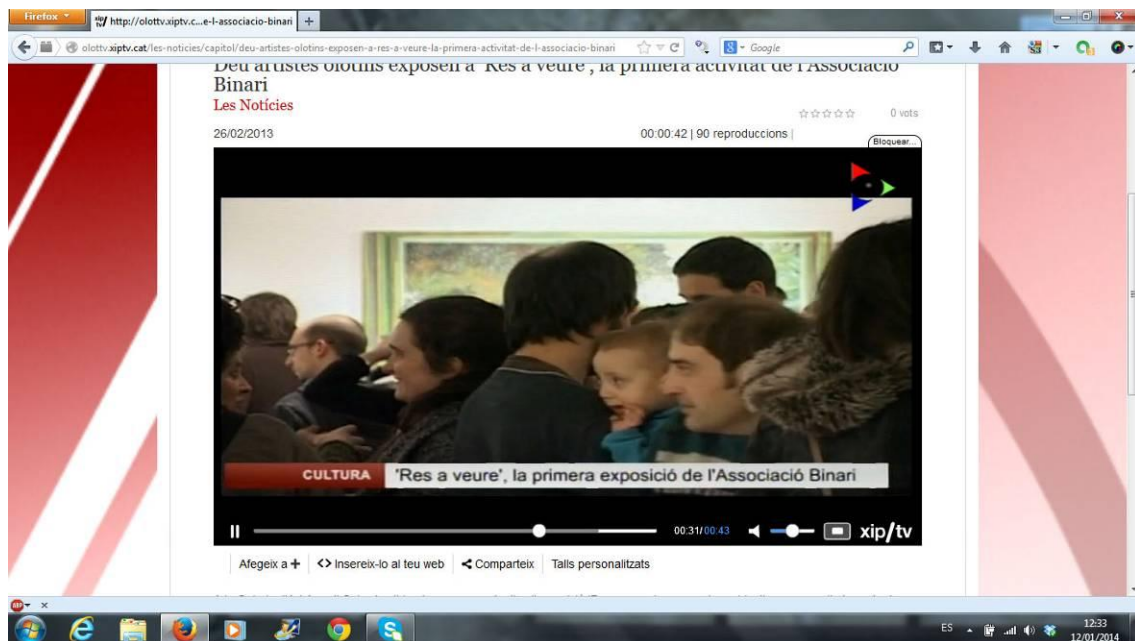
Segui com sigui, no hi ha l'antic Espai ZERO1 -la seva versió actual no arriba a ser ni succedània-, però sí Binarí: la primera activitat en format netament expositiu -abans ja havien organitzat una sèrie d'iti-

neraris per les fàbriques del riu reconvertides en espais de creació- és una col·lectiva que, com afirma David Santaaulària, està integrada pels treballs d'artistes que «han estat seleccionats sense cap brúixola temàtica ni cap encàrrec previ». És a dir: que «hi són a partir d'una operació de rastreig, de busseig, de tria, de confirmar potencialitats i, per què no, d'establir afinitats electives. És una representació significativa però no exhaustiva. Res a veure amb un retrat generacional. O potser sí». Allò que compta, en darrera instància, és descobrir un grapat de mirades que, d'una altra manera, podrien seguir essent quasi secretes i que, tan si ens agrada com si no, encamen tots els futurs possibles en forma de present rigorós, de contemporaneïtat capaç de contenir el gruix del passat -

com l'Angelus Novus de Klee descrit pel geni de Benjamin- o de copsar-lo indisolublement unit a l'esdevenidor -com feia el déu Jano gràcies a les seves dues cares contraposades.

I és que els artistes «locals» no han de representar una estètica local de la mateixa manera que els artistes «universals» no són garantits de cap revelació divina. Com diu Rancière, «no es pot esperar cap pensament seriós [...] per part dels que es dediquen de quin passat d'opressió i de colonització és feta la pàtria de l'universal». Ara bé: tampoc «hi ha res a esperar dels qui tornen al país i a la petita pàtria i oblidem els efectes d'aquest mateix passat: l'intim i el natiu només esdevenen domèstic i domesticat». Com sempre, tot es redueix a una qüestió de saviesa equidistant.

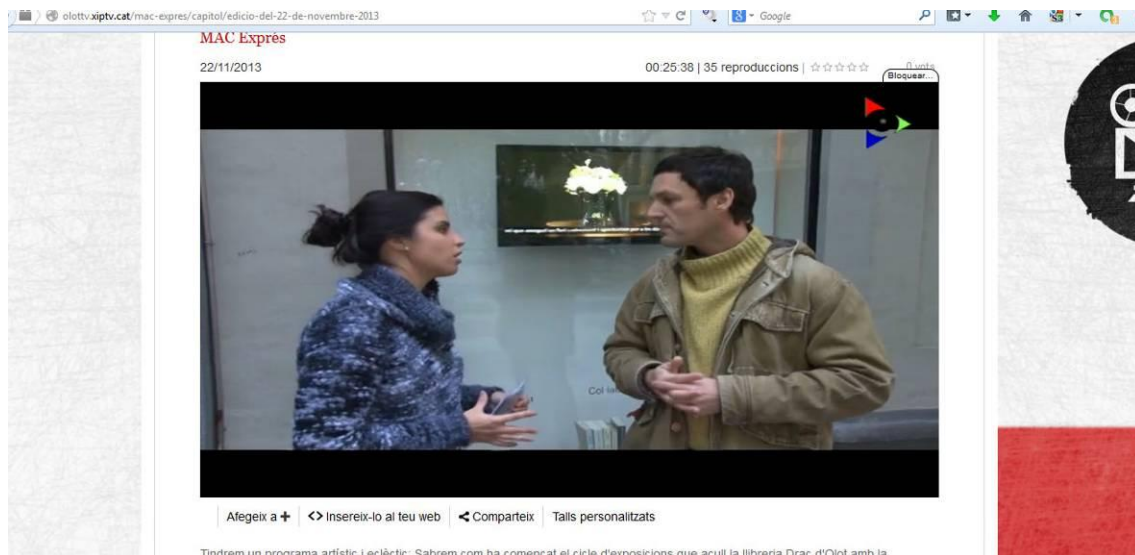
<http://olottv.xiptv.cat/les-noticies/capitol/deu-artistes-olotins-exposen-a-res-a-veure-la-primera-activitat-de-l-associacio-binari>

<http://www.elgarrotxi.cat/15114>

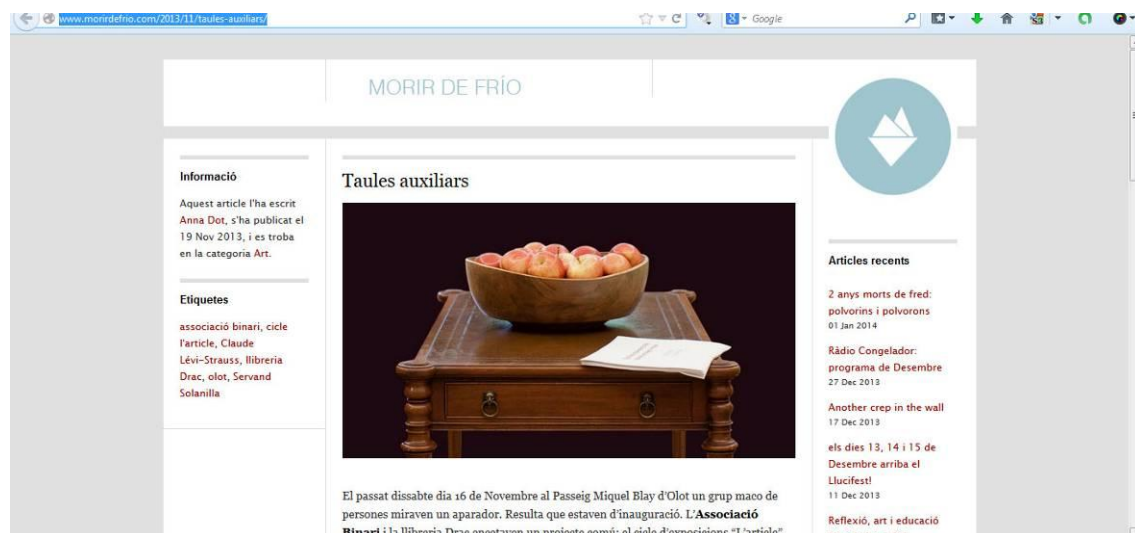

_Mac Expres OTV (22/11/2013)

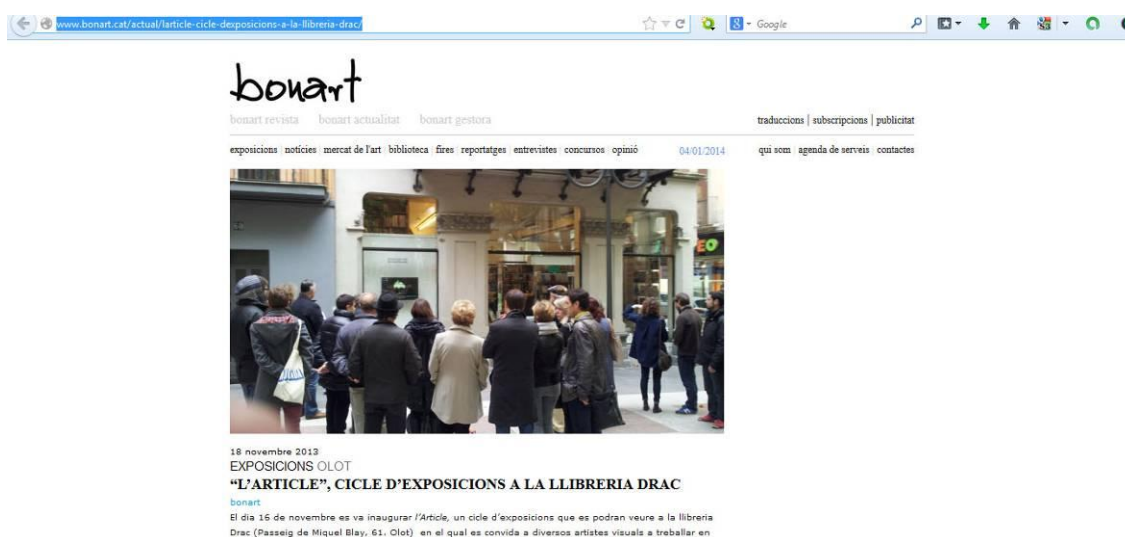

<http://olottv.xiptv.cat/mac-expres/capitol/edicio-del-22-de-novembre-2013>

_”Morir de frío”

<http://www.morirdefrio.com/2013/11/taules-auxiliars/>

<http://www.bonart.cat/actual/larticle-cicle-dexposicions-a-la-llibreria-drac/>

_Punt Avui (03/01/2014)

Reflexió literària visual a la llibreria Drac d'Olot

Un detall de la proposta artística de Servand Solanilla, que es pot veure a la Drac
Foto: J.C.

Servand Solanilla és l'artista que ha obert el cicle d'exposicions *L'article*, que organitza el col·lectiu Binari i la llibreria Drac d'Olot amb la col·laboració de l'Institut de Cultura. Els convidats són artistes visuals i se'ls demana que treballin l'obra d'un autor literari del seu interès i que n'exposin el resultat en un dels aparadors de la llibreria. La primera proposta és Taules auxiliars, per a la qual Solanilla pren com a referent l'obra de Claude Lévi-Strauss i analitza els escenaris diplomàtics que es produeixen en les trobades de caps d'estat. Segons l'artista, l'absència dels actors i les característiques representatives de la imatge es mostren amb una intensitat estètica ambigua en relació al text.

<http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/705711-reflexio-literaria-visual-a-la-llibreria-drac-dolot.html>